

J.nr. SN 2001-201-0235

Den 16. december 2004

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 148 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg (Alm del).

Spørgsmål 148

Ministeren bedes redegøre for status for de internationale forhandlinger om CO₂-optag i skove, marker m.v. (sinks), herunder den danske og EU's forhandlingsposition.

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til.

”Status

Kyotoprotokollen indeholder bestemmelser om, at optag eller afgivelse af kulstof i forbindelse med skov- og landbrugsaktiviteter i et vist omfang medregnes i kulstofregnskaberne for lande med reduktionsforpligtelser (Annex I lande), herunder i Danmark og de øvrige EU lande. Der er mulighed for såvel nationale aktiviteter, som internationale aktiviteter gennemført i andre lande.

Ifølge protokollens Artikel 3.3 skal optag eller afgivelse af kulstof som følge af skovrejsning og skovrydning fra og med 1990 medregnes. Derimod er det ifølge protokollens Artikel 3.4 valgfrit, om optag af kulstof i de skove, der allerede fandtes før 1990, samt i landbrugsjorde medregnes.

De nærmere regler for Artiklerne 3.3. og 3.4. blev fastlagt ved Klimakonventionens Partskonference i Marrakesh i 2001, men først når der tillige er enighed om rapporteringsprocedurerne, vil bestemmelserne kunne bringes i anvendelse. Dette forhandles ved den 10. Partskonference i Buenos Aires.

Annex I landene har endvidere mulighed for midlertidigt at medregne optag af kulstof opnået ved etablering af ny skov i udviklingslande gennem den såkaldte CDM – mekanisme (Clean Development Mechanism). Disse CO₂-kreditter udløber hvert femte år og kan eventuelt fornys efter en særlig procedure. Generelt er procedurerne komplicerede, men en mere forenklet procedure til anven-

delse ved mindre projekter i fattige landsbysamfund i udviklingslande forhandles ved den 10. Parts-konference i Buenos Aires.

Annex I landene har endelig mulighed for at samarbejde indbyrdes, således at et Annex I land kan medregne aktiviteter i et andet Annex I land gennem den såkaldte Joint Implementation mekanisme.

Generelt har Danmark og EU arbejdet for, at reglerne for medregning af optag og afgivelse af kulstof ved skov- og landbrugsaktiviteter sikrer en bæredygtig skov- og landbrugsdrift, og at de ikke udhuler protokollens krav om reduktioner i udledningen af drivhusgasser.

De aktuelle forhandlinger

I juni 2004 nåede Klimakonventionens Videnskabelige og Teknologiske Komité (SBSTA) til enighed om en lang række punkter vedr. afrapportering af land- og skovbrugsaktiviteter under Kyoto-protokollen. Der mangler dog endnu flere tekniske emner, som nu forhandles.

Der er i de aktuelle forhandlinger uenighed om en række emner mellem G77- landene (udviklingslandene) repræsenteret ved Brasilien og Tuvalu (som forhandler for 43 små ø-stater, AOSIS) og de fleste Annex I lande, i særdeleshed de store skovlande som Rusland og Canada, men også EU. Der er bl.a. uenighed om, hvorledes der kan redegøres for optag af kulstof ved land- og skovbrugsaktiviteter.

Tuvalu modsætter sig, at optag af kulstof fra skov- og landbrugssektoren opgøres ud fra statistiske metoder og finder, at dette er i modstrid med Marrakesh aftalen fra 2001.

Modsat har bl.a. Rusland behov for at benytte statistiske metoder, da en mere detaljeret registrering vil kræve så store ressourcer, at det vil gøre det meget vanskeligt at indrapportere og dermed anvende det store kulstofpotentiale i de russiske skove, herunder muligheden for Joint Implementation projekter.

I de aktuelle forhandlinger ønsker Danmark og EU at fremme de rapporteringsprocedurer, som blev udviklet i Klimakonventionens Videnskabelige og Teknologiske Komité (SBSTA) i juni 2004. Dette vil give mulighed for at redegøre for optag af kulstof ved skov- og landbrugsaktiviteter efter såvel statistiske principper som beregninger for det enkelte areal (wall to wall metoden). Meget få lande vil være i stand til at anvende "wall to wall" metoden, og den skønnes ikke at medføre større nøjagtighed end den statistiske metode. Det forventes, at forhandlingerne vil blive vanskelige.

Et andet vigtigt aktuelt emne er forhandlingerne om en forenklet procedure til anvendelse ved mindre CDM skov- og landbrugsprojekter i fattige landsbysamfund i udviklingslande. Her er der en række udestående spørgsmål om afgrænsningen og størrelsen af sådanne projekter. Endvidere dis-

kunderes det, hvorledes de forsimplede procedurer i tilstrækkeligt omfang kan kvalitetssikre projekterne og sikre, at projekterne såvel socioøkonomisk som miljømæssigt lever op til deres formål. Endelig diskuteres omkostningsniveauet ved disse mindre projekter.

G-77 gruppen er splittet i spørgsmålet om små projekter.

Danmark og EU har peget på en række områder, som kan forenkles, og udgifter, som kan reduceres. Endvidere ønsker Danmark og EU, at projekternes sociale- og miljømæssige integritet sikres, samt at optaget af kulstof ikke overestimeres.

Det forventes, at der kan vedtages regler for mindre skovprojekter på partskonferencen i Buenos Aires.”